

RUSSELL BRAND

MENTORI

CUM SĂ AJUȚI
ȘI SĂ TE LAȘI AJUTAT

CAPITOLUL 1

**Printre pierde-vară:
Vremea dinaintea
mentorilor**

Nimeni nu iese din copilărie fără cicatrici. Animalitatea crudă este incrustată brutal în fiecare, prin evenimente și prin intenții dintre cele mai bune. Căi trasate spre a asigura supraviețuirea și dezvoltarea într-o lume clădită din mizerii difuzate pe ecrane și doze de șoc cu zahăr. Iar acum, ca tată, în practică, sentimentalismul meu tandru este pus la grea încercare de voința de fier a unui copil mic – „O să cultiv spiritul acesta sălbatic și perfect“ se transformă, la 3:00 dimineața în: „Of, Doamne. Doamne, fă-l pe copilul ăsta să adoarmă naibii odată.“ Străbate oare cineva un teren mai vast decât un idealist de factură rousseauistă devenit părinte? Dacă un conservator este un liberal tâlhărit, atunci un tată este un Iisus extenuat.

Niciun copil nu este îndeajuns de conștient cât să își aleagă un mentor. Primim totul așa cum ni se dă; abia în adolescență începem să băjbâim dincolo de limitele trasate de mama și tata sau de oricine s-a ocupat de trasarea limitelor. Unii băieți le dau rolul acesta tovarășilor din găști, unele fete îl dau poneilor, dar pentru fiecare dintre noi, dincolo de aceste roluri mărunte, se găsesc vreun Ben Kenobi și vreo Maya Angelou care așteaptă cu înfrigurare să transmită mai departe un model de viață plin de înțelepciune. Merită remarcat faptul că, dacă un adolescent care tânjește după un idol este acaparat de un consumerism anost, toată acea energie hormonală bine

intenționată ajunge să se risipească pe vreo Kardashian digitală ori să se sleiască fără niciun rost. Da, da, adolescentul vrea sex, dar voința ce vrea?

Epoca noastră de perenialism digital ne așază într-un „acum“ continuu, fără ca noi să fim vreodată cu adevărat prezenți, iar reperatele sunt distruse. Nici nu apucă să apară vreo figură eroică, și îndată este dată-n vileag ca fiind ipocrită. Malcolm X* a fost promiscuu, Gandhi avea niște obiceiuri nocturne curioase, până și Che**, borna obligatorie a oricărui adolescent spre rebeliune, a fost un criminal homofob. Prea Multă Informație; iconoclasmul epocii noastre atotștiutoare, dar și atotprostitoare, des-tramă cărările pe care am fi putut să mergem și ne lasă în pustia numită „doar om“.

Înainte să ajung la mentoratul conștient, îi adoram pe verișorii mei mai mari, iar ei mi l-au dezvăluit pe

---

* Malcolm Little (1925–1965), activist afro-american pentru drepturile civile ale persoanelor de culoare și fondator al organizației Afro-American Unity. (*N. trad.*)

** Ernesto „Che“ Guevara (1928–1967), revoluționar marxist de origine argentiniană, medic, scriitor și diplomat, a avut un rol esențial în schimbarea de regim din Cuba, eveniment în urma căruia a primit cetățenia cubaneză, precum și gradul de comandant al trupelor de gherilă. (*N. trad.*)

Morrissey*, care a aprins flacăra adulării pentru Jimmy Dean** și Oscar Wilde. Fiecare dintre ei deține un loc în „constelația sinelui“ acum, când îmi străbat cu aplomb vârsta mijlocie. Verișorii mei, cu nonșalanța lor de Essex, suferința înălțătoare a lui Moz, degradarea sexy a lui Dean și Wilde, care este un pic prea complex ca să poată fi expedit prin câteva adjective bine plasate, dar, Doamne, tragedia, spiritul, ambiguitatea, conștiința socială și contradicția.

Noi ne clădim, conștient sau inconștient, ne formăm tipare în infinit, ne agățăm de sfori prin orizonturi nemărginite, uneori apucându-le plini de frică, altele strângându-le aprinși de dorință. Printr-un mentorat adecvat se pot transfera aptitudini, se poate cultiva energia care scoate un adult din naufragiul splendid al copilăriei, un abstinent dintr-un bețiv, un maestru dintr-un învățăcel, o mamă dintr-o fată.

La 16 ani am plecat de acasă în căutarea neșansei și nu mi-a luat mult să o găsec. S-a întâmplat în Bermondsey. În sudul Londrei e îndeajuns de multă suferință pentru

---

* Steven Patrick Morrissey (1959), cântăreț și compozitor de origine britanică, membru în trupa rock The Smiths, în prezent cântăreț solo. (N. trad.)

** Jimmy Ray Dean (1928–2010) cântăreț american de muzică country, actor și vedetă de televiziune. (N. trad.)

toată lumea – pe vremea aia nu era la fel de grozav cum se presupune că e acum. Acolo m-am înhăitat cu niște pierde-vară, cu vreo doi ani mai mari decât mine și mult mai deștepți, iar mintea mea i-a transformat imediat în legende. Acum, când mă uit în urmă la băieții aceia de 18 ani, îmi dau seama că erau niște mediocri, dar eu aveam nevoie ca ei să fie grozavi, așa că grozavi îi vedeam. Întrebare: Există o „realitate“ obiectivă sau o gamă de proiecții mintale interdependente? Altfel spus, a fost Hitler un soi de totem invocat ca să revigoreze o Germanie castrată și furioasă? Au fost The Beatles un cvartet de șamani deschizător de drumuri care a purtat o generație întreagă de la rockul agresiv prin sexy-pop la muzică psihedelică și, în cele din urmă, la consumerism? Evenimentele lumii exterioare sunt guvernate de energii subtile, iar multe dintre acestea trec prin psihicul nostru colectiv. Nu încapă îndoială că meteoriții și uraganele modelează mediul înconjurător, dar cultura, prin însăși definiția ei, este manifestarea impulsurilor omenești. Sunt tipare, forme și arhetipuri care se reiau.

La 19 ani, când l-am văzut pentru prima oară pe Bill Hicks, deja mort la vremea aceea, am trăit o senzație corporală de transfer. Nu pretind că sunt un urmaș al marelui actor de stand-up comedy american, sunt destui care fac asta, dar m-am simțit inspirat de el, mi-a dat forță. Inspirat – mi-a dat suflu. Iar suflul este viață.

E straniu că mentorii mei din adolescență erau undeva departe. Faimoși sau morți sau ambele. Abia odată cu Chip Somers am ales să imit un alt bărbat, ca să trec de la o stare la alta.

*Russell Brand are dreptate: ne amăgim
când credem că vom fi fericiți
doar dacă obținem ce ne dorim.*

THE GUARDIAN

Mentorul nu este doar un educator și un îndrumător, ci și un om total altruist, lipsit de prejudecăți și un abil cunoscător al realității celui care îi cere ajutorul. Uneori nu este căutat și ales, ci întâlnit întâmplător. Iar dacă apare această fericită și uneori nesperată șansă, ai nevoie de un dram de curaj pentru a-l urma fără să îi pui la îndoială intențiile.

Autorul acestei cărți a avut parte de ambele categorii de mentori: pe unii și i-a dorit de la început, pe alții doar după ce le-a descoperit calitățile excepționale. Dar de la toți, obișnuiți sau atipici, comunicativi sau închiși în ei, Brand a învățat câte un lucru valoros. Printre altele, că trebuie să fii sincer cu tine și cu ceilalți pentru ca, într-un final, să pășești pe calea adevăratei spiritualități.

